

Kázání Bystřička a Růžďka 27.10.2018 **Komu nebo k čemu se propůjčujete?** Radek Hanák

Introit: **Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená. (Žalm 46,2)**

Píseň 98

Modlitba

Čtení: Lukáš 3, 1-18

Píseň 607

Text kázání: Římanům 6,12-14

Bratři a sestry,

dnes slaví naše republika 100 let od svého vzniku, v prosinci pak se dožije 100 let také naše Českobratrská církev evangelická. Jedno století z hlediska historie není až tak moc. Různé říše a království tu byli a už nejsou. Stejně tak to platí o totalitních režimech. Co se zdálo nezničitelné a mocné, co nahánělo strach a hrůzu, co omezovalo svobodu, se nakonec rozpadlo. Mnozí vládcové se považovali za nesmrtelné bohy, nechali se uctívat, ale jen jediný král je zde pořád. Král králů, jehož ani smrt neudržela ve své moci. Pán Ježíš Kristus, **ten, který byl, který je, a který i dnes přichází.** Jeho království nemá konce a je nad celými dějinami. Toho bychom měli uctívat a žádného člověka!

Pán Ježíš Kristus nám přináší svobodu, a jak je řečeno: **Když vás Ježíš osvobodí, budete skutečně svobodni.** Svoboda je velice krásné slovo. Ti, kteří neprožili žádné zajetí, nebo područí si tu svobodu mnohdy neuvědomují a někdy ani neváží. Asi si to neumíme moc představit, jaké tehdy v tom roce 1918 bylo u lidí nadšení. Ten nádherný nádech svobody. Určitě je možné to srovnat s koncem 2. světové války, když jsme byli osvobozeni a také se sametovou revolucí. Ta svoboda a radost tehdy byla cítit ve vzduchu, dala by se krájet. Jakoby se tehdy po republice mezi lidmi procházel **Král svobody, Pán Ježíš Kristus.** A já věřím, že to nebylo jakoby, ale že to bylo Boží jednání. I tehdy v tom roce 1918. Tam, kde přichází svoboda, tam začíná nový život. Nová šance, nový start, nová motivace. Pamatuji si, že když mě pustili z vojny, tak jsem se těšil na život ve svobodě, na nový začátek. Avšak teprve jako křesťan jsem poznal, že je ještě i jiná svoboda. Svoboda duchovní a ta je ještě důležitější. Mé tělo může být nemohoucí, spoutané, uvězněné, a přece mohu nalézt svobodu v Kristu. neboť **kde je Duch Páně, tam je svoboda.** A teprve díky Kristu jsme osvobozeni od Zákona, neboť jsme pod Boží milostí. Avšak já mám otázku: **Žiješ pod Boží milostí a jsi svobodný? Anebo jsi na sebe zase nechal vložit otrocké jho zákona?** A prožil jsi ve svém životě vůbec Boží milost. Odpuštění? Bez usvědčení z hříchu, bez opravdového pokání, není možno prožít Boží milost odpuštění!

Za tři dny si připomínáme Den reformace. Martin Luther hlásal, že **pokání vyžadované Kristem pro odpuštění hříchů je vnitřní a duchovní změna, že nestačí pouze vnější zpověď na oko. Dále popisoval, jak odpustky odvádějí křesťany od opravdového pokání a lítosti nad vlastním hříchem.** A teď si polož zase otázku každý sám. Jaký je ten tvůj vnitřní život? Shoduje se s tím životem navenek? Jsi křesťan jen na povrchu, aby ostatní viděli, jak jsi dobrý? Anebo proběhla a probíhá u tebe i ta vnitřní změna? A jsi tedy skutečně svobodný? Anebo je něco, co tě svazuje? V tom listě Římanům jsme četli: **Nechť tedy hřích neovládá vaše smrtelné tělo, tak abyste poslouchali, čeho se mu zachce;...** Svobodný křesťan je ten, jehož tělo neovládá hřích. A možná některý křesťan si nechce připustit, že je nějakým hříchem svázaný. Vždyť on přece vyznává, že mu vládne Kristus a je v Něm tedy svobodný. Ale je to pravda jeho života? Je opravdu vnitřně svobodný? Je opravdu svobodný ten, kdo nedokáže odpustit? Je opravdu svobodný ten, kdo má z něčeho strach? Je opravdu svobodný ten, který je závislý na alkoholu, drogách, pornografii, nebo i na nějakém člověku? Je opravdu svobodný ten, který se nedokáže odlepit od televize, nebo od internetu? Mám ještě pokračovat? Ani jeden z takových není svobodný! **Jestliže tedy posloucháš žádostivost skrze své tělo, jak můžeš říkat, že Ježíš je tvým Pánem?** Reformace nás učí, že se potřebujeme **neustále obnovovat**, každého dne! Neustále je potřeba žít životem v pokání, vnitřní odhodlanou obnovou. Je třeba si skrze zrcadlo Božího slova umět vyhodnotit, že jsem např. odešel z cest Páně. Je potřeba litovat každého svého hříchu, špatných postojů a odhodlaně se od špatných věcí oddělit. Ti, kteří tak ve své pýše nečiní, ti, kteří potřebu pokání ignorují a podceňují a ti, kteří už to naopak vzdali a rezignovali, dělají největší chybu svého života! Ti, kteří žijí v neodpuštění, se okrádají o svobodu a požehnání a ti, kteří umírají v neodpuštění, mohou snad čekat, že jim bude odpuštěno? Vezměme vážně Boží slovo a činně pokání!

Apoštol Pavel nám v tom listě Římanům říká, co dělat, aby **hřích** v jakékoliv podobě **už nad námi nepanoval: Nepropůjčujte hříchu své tělo za nástroj nepravosti, ale jako ti, kteří byli vyvedeni ze smrti do života, propůjčujte sami sebe a své tělo Bohu za nástroj spravedlnosti.** Dle tohoto slova je naše tělo jako nástroj. A tvoje tělo bylo Bohem svěřeno tobě. Ty jsi jeho vlastník. A nikdo nemá právo si uzurpovat a přivlastnit tvoje tělo. A nedělá to ani Bůh. Každý člověk si tedy rozhoduje sám, čemu nebo komu propůjčí svoje tělo jako nástroj. Buď se rozhodnu svým tělem dělat věci ke slávě Boží, a propůjčím tělo Bohu, jako nástroj spravedlnosti, anebo jej propůjčím hříchu. Představte si, že jste hudební nástroj. K jakému byste se

přirovnali? Ženy by mohly být ty jemnější nástroje, housle, klavír, flétna, my muži jsme někdy, když bručíme podobni base, nebo bicím, kytáře. Avšak je velmi důležité, jaké tóny se na nás hrají a komu hraje! Mohu tímto nástrojem svého těla chválit a uctívat Boha, ale hudbou dnes mnozí uctívají i d'ábla, někteří populární zpěváci hudbou uctívají člověka, sami sebe, jiní věci tohoto světa. Jakým jsi tedy nástrojem, a jakou hudbu vydáváš? Uctíváš sám sebe, nebo jiného člověka, nebo svou práci, nebo rozkoše a radosti světa, anebo jsi nástrojem ke chvále a uctívání Boha?

Pán Ježíš hledá ty, kdo budou ochotni naplňovat jeho vůli. Hledá ty, kteří si nechtějí žít jen sami pro sebe. Hledá modlitebníky, služebníky, hledá ty, kteří jsou ochotni mnohého se vzdát pro Boží království. Jsme ochotni takto se propůjčit Bohu? Když Pavel mluví o **propůjčení těla Bohu za nástroj spravedlnosti**, mluví také o **propůjčení sama sebe!** Do služby Pánovy je potřeba se vydat celý. Tedy nejen tělo, ale celou svou bytost. Nelze totiž sloužit tělem Bohu, ale duchem zůstat sám pro sebe. Nebo respektive to jde, ale taková služba nemá žádný účinek a nemá to ani žádný dobrý účinek pro takového křesťana. Hudebník, který chválí Boha, jen proto, aby byl slavný on a ne Bůh, tam taková chvála není pozhnaná. Anebo pokud to dělá proto, aby tímto „dobrým skutkem“ vyvážil svůj hřích, takový se vrací do středověku. To je totiž v podstatě ta snaha Boží království si zasloužit na základě skutků, ale bez vnitřní skutečné proměny, bez pokání. Vykoupit se svými skutky. A právě proti tomu Luther bojoval.

Bratři a sestry, **bylo za nás Kristem zapláceno výkupné.** K tomu je potřeba se vrátit. Byli jsme vysvobozeni. Máme svobodu! Dnes ráno začal nový den, nová svoboda, nová šance rozhodnout se dobře. Nelezme znovu do područí hříchu. Ať nám nevládne, neboť to není dobrý pán. Ten slibuje pohodlí, všechny radosti tohoto světa, užívání si, ale nakonec člověka přivede do d'áblova otroctví. Křesťan tohle má skutečně ve své moci. A ten, který nemá, potřebuje činit pokání, pak teprve může být vysvobozen. Neotvírejte se vládě hříchu, to je skutečně v naší moci. V moci našeho rozhodnutí. V překladu Jeruzalémské bible ta výzva zní snad ještě výstižněji: **Ze svých údu již nečinite zbraně nespravedlnosti ve službě hříchu..., nýbrž ze svých údu učinite zbraně spravedlnosti ve službě Boží.** Já tedy rozhoduji o tom, kam budou mířit mé nohy. Já rozhoduji o tom, co budou činit mé ruce. Já rozhoduji o tom, co budou mluvit má ústa. Já rozhoduji o tom, na co se budou dívat mé oči, co budou poslouchat mé uši, čím se bude zabývat má mysl. Já rozhoduji o tom, jaké jsou mé zdroje, ke kterým se obracím. Zda je to svět se vším svým pokušením, anebo Bůh. Za každé své rozhodnutí jsem zodpovědný a nemohu se vymlouvat. A pokud někdo říká, já už nemám ve své moci své rozhodnutí, já tam a tam prostě musím, já musím dělat tohle, protože si nemohu pomoci, pak skutečně není svobodný. Ale dobrou radu v takovém případě také dám. Když jsem v začátcích své víry byl ještě zmítán mezi světem a Bohem, často jsem upadal v různém pokušení. Vyznával jsem své hříchy Bohu, ale přesto jsem se k nim znovu vracel. To nebylo ale skutečné pokání. **Od hříchů a zdrojů pokušení je potřeba se totiž oddělit. Změnit způsob života. To je opravdové pokání!** Můj styl života byl předtím takový, že jsem měl spoustu nevěřících přátel, s kterými jsem trávil poměrně dost času. Ovšem teprve až jsem se od nich oddělil, teprve tehdy jsem zvítězil i nad tím bezbožným životem. Alkoholik může být vysvobozen tehdy, když např. přestane chodit do hospody, kde je pokušení největší. Člověk závislý na pornografii může být vysvobozen tehdy, když se odstříhne od takového zdroje a nemá ho jen tak např. v soukromí k dispozici. Člověk, který žije promiskuitním životem, může být vysvobozen, pokud činí pokání a zůstane věrný jedné partnerce. Mladí lidé, který žijí sexuálním životem před manželstvím, ať raději vstoupí do svazku manželského a činí ze svého předešlého života hluboké pokání. A tak bych mohl pokračovat. Je potřeba vzít vážně ta slova Jana Křtitele, které jsme četli v tom prvním čtení: **Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání, a nezačínajte si říkat: ‚Náš otec jest Abraham!‘ Pravím vám, že Bůh může Abrahamovi stvořit děti z tohoto kamení.** Kdybych to slovo parafrázoval do dnešní doby, tak bych řekl, **a nezačínajte se odvolávat nato, že jste evangelíci, že jste ti, kteří přece nesou tu víru po svých otcích.** Otázka je, jak ji neseme. **Strom, který neponese dobré ovoce, bude vyťat a hozen do ohně.** I v církvi žije mnoho lidí v hříchu, ale lhůta na nápravu se krátí. Čiňme tedy pokání a žijme posvěceným životem, propůjčujme sebe a své tělo Pánu. Pak **hřích nad námi už nebude panovat, vždyť nejsme pod zákonem, ale pod milostí.** Takové, kteří se mu skutečně vydají, nebudou prožívat otroctví zákona, ale naopak budou prožívat Kristovu milost, neboť On je **bude křtít svým ohněm a Duchem.** A to stojí za to. S Duchem svatým je totiž vše jednodušší. Amen.

Píseň 684 modlitby píseň 580 **Slovo poslání:** 2.Tm 2,11-26

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. Píseň (Bystřička 611) 637

